

RÖHRIG ESZTER

Légszomj

A szerző irodalomtörténész, műfordító. Legutóbbi írását 2015. 10. számunkban közzöltük.

Egymás után kétszer kattant a pilótatáska sárgaréz zárja. A tányérsapkát még nem illesztette a fejére, de készen állt a mai repülésre. Évek óta álmodta éjjelente a zuhanást, de most ébrenlétben is látta, hogy egy felhőkarcoló tetejéről lelöki valaki és valósággal belesiklik a semmibe. Nem lebeg és nem érzi a mélységet, zuhanásának nincsen iránya. Védtelennek bizonyult az álmaival szemben. Remélte, segít magán, ha fölülről nézi a világot. Előbb hegymászó túrákra járt. Nem szédült el a több ezer méter magas hegycsúcsok tetején. Később sárkányrepüléssel próbálkozott, azután felvették egy neves pilótaiskolába. Kiváló eredménnyel végzett, könnyen talált munkát. Ahányszor beült a kabinba, a vezérlőgombok és a körpanorámás végtelen közé ékelődött. Nem akart középen lenni. Sehogy nem sikerült megszoknia a pilótaülést, a levegőtleniséget, a nap, a felhők vakító fényét. Az éjjeli leszállás perceit szerette a legjobban. Az odalenn villódzó fényeket, a folyók csíkját, azt, hogy a végtelenségérzet körvonalazódó, szilárd formákká rendeződik.

Indulnia kellett, lent már dudált a szolgálati járat sofőrje. Egyenruhája különbözővé tette. A nyakkendő hurokként szorult a torkára. Képtelen volt megszokni a repülőtér nyüzsgését, a soha ki nem ürülő üvegtérvekben megrekedő feszültséget. Félelmet és elfojtott indulatot látott az utasok szemében. Először beazonosítják, utána megszámozzák őket és csomagjaikat, amelyek koppanva érkeznek a mérlegre, majd eldőlnek a gumiszőnyegen és becsusszannak a piszkos gumilamella mögé. A biztonsági ellenőrzés kikényszeríti az utasokból az engedelmességet. Cipő, öv, pulóver, zsebből a fémpénz, ékszerek mind-mind leválnak tulajdonosaikról, akik kapkodó mozdulatokkal szedegetik össze holmijaikat az egymásnak akadó egérszürke tálcákról. A mágneskapu az utolsó stáció, ahol kellemetlen hangfrekvencián végigtapogat a detektortárcsa. A másodpilóta észrevette az utasok szemében azt a szorongást, amelyet a konyak, a pezsgő, a belga csokoládé és az óriásparfüm sem enyhít, inkább fokoz. A vámmentes üzletet népszerűsítő nejlonzacskó csuklóra fonódó kolonc, amelytől nem szabadulhatnak addig, amíg rá nem kattannak a fejük fölötti csomagtartó fedele.

Belépett a személyzeti váróba és kissé fellélegzett. Végre elkülönült a tömegetől. Ismerte a többi utaskísérő illatát, szokásait, minden gyengeségét. Megzörrentek az ételeket, italokat tartalmazó alumíniumállvány fiókjai, amint valamelyikük nekidőlt. Megszokták, hogy az utastér keskeny folyosója a munkaterületük, és üres beszélgetésekkel ütötték el az időt. A kapitánnyal most beléptek a pilótafülkébe és elfoglalták a helyüket. Az ülésbőr rátapadt a másodpilóta combjára, térde a műszerfalnak ütközött. A tenger fölött repültek, aztán elértek az európai kontinens egy másik országába, és hamarosan a lán-

hegység fölé kerültek. A kapitány előző este kikötői törzshelyén vacsorázott és bár nem kérte, terjengősen beszámolt erről az élményről. A másodpilótának nem okoz örömet az étel, bármeddig kibírja evés nélkül, s szinte nem is érzékeli az illatokat és az ízeket. Szórakozottan hallgatott, feladata nem volt, csak jelenléte. Hirtelen arra rezzent fel, hogy odafordul felé a kapitány és arra kéri, figyelje a magasságot, ki kell mennie. Ugyan mi dolga akadhatott, futott át a fiatalember agyán. Halkan kattant a pilótafülke ajtaja. Egyedül maradt. Szinte tapintani lehetett a báránnyelű felhők puhaságát. Úgy látta, szárnyszerűen szétnyílik a lába alatt a padló, és lassan kiúsznak a repülő szűk teréből az utasok, a felhők pedig felemelkednek, hátukra veszik őket és elindulnak a nap felé, egy másik világba. Szeme előtt megjelent a műszerfal egyik gombja, amelyre cirkalmas betűkkel az volt felírva, hogy ereszkedés. Milyen szerencse, hogy ezt észrevette, hiszen az utasok s ő is már itt maradnak örökre, a gépre, erre a kasznira semmi szükség, tüstént elküldi innét. Csak az foglalkoztatta, hogyan lehetne kitörni innen, s hogyan tudná magát és a többieket eloldani minden zavaró köteléktől. Ismerte az alattuk elterülő hegyvidéket, felidéződtek benne a túrázással egybekötött nyaralások, és szinte hallotta a hegymászó szög fémes koppanását. Hátrafordult, mert mintha most mögötte koppanat volna valami. A kapitány ágáló fejét látta meg a zárt ajtó túoldalán, talán még kalapált is rajta. Mutogatott, szemében rémület. Nem engedi be, még képes megakadályozni a szabadulást. A sebességen most már nem változtat, az ereszkedést viszont felgyorsítja.

A repülő egyenesen a homokkő szikla felé tartott, mintha át akarná fújni, hogy zavartalanul haladhasson tovább. A hegy nem mozdult, a gép megsemmisült az ütközés erejétől. Az acélhéj, a biztonsági övek, az oxigénmaszkok, a mentőmellények, a poggyászok, az utasok vele együtt a völgybe hulltak.

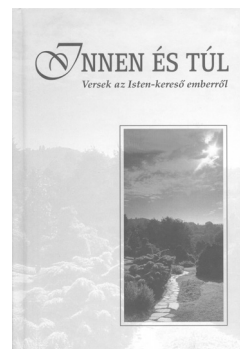
A VIGILIA KIADÓ AJÁNLATA

Innen és túl

Versek az Isten-kereső emberről

A versolvasó közönség kedvelt és keresett könyve először három évtizeddel ezelőtt jelent meg, de második kiadása is hamar elfogyott — most korlátozott számban újra kapható.

A kötet a 20. század istenkereső verseiből ad tematikus válogatást: Ady Endrétől és a Nyugat költőitől kezdve kortársainkig mintegy kétszáz költő vall az élet értelméről, a szenvedésről és az örömről, a szeretetről és a hitről, a halálról és a feltámadásról. Az olvasó a legkülönbözőbb élethelyzetekben, különféle alkalmakra találhat benne szebbnél szebb verseket, költői vallomásokat.

Ára: 3.500 Ft